

Literatura per a l'oci des d'Ibi

«La meua llibreria és d'àmbit generalista i en ella es pot trobar bona literatura, i especialment infantil», diu Luis Casado, de la Llibreria Plumier, d'Ibi (la Foia de Castalla). El centre està obert des del 1987, i durant este temps s'ha consolidat en el mercat i ha fet una aposta per participar en el món cultural de les terres d'Alacant.

Pel seu aspecte extern, no es diria que estem en una llibreria. Si ens hi fixem un poc més, n'endevinem l'aparador, i al fons, el taulell dels llibres. Un bon nombre de propostes per a l'oci i l'entreteniment, com diu el seu gestor, Luis Casado. La Llibreria Plumier d'Ibi ha anat consolidant-se al llarg de quasi vint anys amb una aposta per la qualitat, però, sobretot, per «l'honradesa cara al client» que es mostra en el fet que, com diu: «Més que un psicòleg a l'hora de recomanar llibres, em considere un lector. En un poble menut, de poc més de 20.000 habitants, com Ibi, en què hi ha diverses llibreries més, has de conèixer la teua clientela i ha d'haver-hi una estreta relació entre el client i el llibreter». La confiança, per la seua banda, queda palesa en el fet que, com també indica Luis Casado: «Hi ha molta gent que et demana consell i tu, segons les teues lectures i el que coneixes, intentes que s'enduga el millor llibre.

L'any 2003 la llibreria va obtenir el V Premio Librero Cultural, dotat amb 6.000 euros, per la seua tasca de dinamització cultural i de difusió del llibre i de la lectura.

I estic content: quan recomanes una obra, normalment a la gent li agrada». Casado afirma: «La millor fidelització és tenir una ètica a l'hora de vendre. Respectar el client i oferir-li el millor que tu creus». Aplica

este cas quan té la mateixa obra en un format de llibre de butxaca i en tapa dura. «M'agrada ensenyar els dos [...] i que el lector trie. Estem venent un contingut».

Ibi és un poble industrial, situat entre Alacant i Alcoi, a uns 10 quilòmetres d'esta segona ciutat. La seua característica més definitòria és la de la tradició en la fabricació de joguets. Un detall: entre mitjans dels anys 30 i finals dels 80, esta localitat va triplicar la població i va passar d'uns sis mil habitants a més de vint mil. Esta situació ajuda a comprendre les paraules del llibreter: «El poble industrial té una idiosincràsia peculiar. Ací queda poc de temps per a la lectura com a oci, que és el que nosaltres intentem oferir». És per això que Casado definix Plumier com «una llibreria subvencionada». Com? «Molt fácil. Tinc una llibreria-papereria on la papereria i el regal em subvenciona la llibreria», afegix.

Per fer-se un lloc en el mercat, Luis Casado ha anat consolidant des dels inicis de Plumier una sèrie d'activitats que han ajudat la llibreria a tenir viabilitat, a més de ser «un espai cultural més de la localitat amb vocació de difondre el llibre, no només de vendre». L'inici de Plumier el situem el 4 d'abril de 1987; poc després es va unir a l'Associació Provincial de Llibreters d'Alacant, i, per mitjà d'esta, a CEGAL (Confederació Espanyola de Gremis de Llibreters). Juntament amb unes altres llibreries de

El premi també va destacar la permanent relació amb les institucions locals, com ara col·legis, ajuntaments i mitjans de comunicació a favor de la lectura i del llibre.

la Foia de Castalla i de l'Alcoià «hem intentat desenrotllar activitats com contacontes i altres». «També col·laborem en programes de ràdio per a difondre el llibre, hem participat en alguna fira, ací a Ibi també, i hem fet presentacions». Com a botó de mostra, enguany s'ha fet tres presentacions de llibre en col·laboració amb unes altres institucions com l'ajuntament de la localitat o en seus d'associacions. L'espai condiciona que a l'indret físic de la llibreria només s'hi solen fer contacontes, on deu o quinze xiquets sí que caben.

Mode de venda

El mode de venda de la Llibreria Plumier d'Ibi està íntimament relacionat amb el seu origen. «No tinc tradició familiar de llibreter. El naixement de la llibreria és un acte d'amor entre la meua dona i jo. Quan festejàvem, recorriem el poble i sempre acabàvem en la única llibreria que hi havia. Ens agradava la lectura i volíem fer un projecte empresarial. Començarem el 87, però el detonant de posar-nos en temes culturals de difusió va ser el 95, en un congrés en Alacant», diu Luis Casado.

Fruit de tota esta tasca, actualment Plumier forma part de Kiriko, un grup de llibreries d'àmbit estatal amb el suport de CEGAL, que treballa la literatura infantil de qualitat. La qualitat és, precisament, el principal criteri a l'hora de fomentar la lectura «fent activitats», com diu Luis. Açò implica al mateix temps un procés de formació contínua. «Hi ha gent que et busca per demanar-te consell,

Plumier forma part del grup Kiriko, un grup de llibreries d'àmbit estatal amb el suport de la Confederació Espanyola de Gremis de Llibreters (CEGAL), que treballa la literatura infantil de qualitat.

i això t'obliga a formar-te i estar al dia». «També estem transmetent consells per a triar un llibre, seleccionar un conte...».

Com a punts febles de Plumier –i per extensió de totes les llibreries menudes–, cal citar les noves tecnologies, l'accés a llibres que estan fora de les xarxes normals de distribució, o la competència de les grans superfícies comercials. Internet, a Casado, li sembla un bon sistema de difusió de la cultura, encara que Plumier no ven per esta via. «No descarte tenir web algun dia, però en una estructura tan xicoteta com la nostra, és complicat. Hem anat donant passets a poc a poc per consolidar les coses, i ara estem en el moment que estem». Sobre les comandes, diu el següent: «Tenim una base de dades amb tot el que ix al mercat. Moltes vegades ens trobem amb limitacions. A vegades, quan ens fan una comanda en concret, estàs condicionat perquè tarda prou. Si se n'ix un poc del canal habitual dels nostres proveïdors, tens el problema dels costos». Amb estes limitacions, sempre s'informa el ciutadà i lector, fins al punt que moltes vegades s'intenta, quan es demana un llibre descatalogat, que el lector tinga l'adreça a través de la qual el puga demanar o localitzar pels seus propis mitjans».

Respecte de la competència amb les grans superfícies, opina el següent: «Tenim la sort que ací [a Ibi] no hi ha la competència de grans superfícies que facen el 15% de descompte». Ara bé, hi ha altres aspectes, com el llibre de text i l'esborrany de la nova llei del llibre, que Casado no sap com els afectarà. «Nosaltres no podem entrar en descomptes exagerats. Per a donar servici hem d'apurar menys. A nosaltres la campanya se'ns va fins al novembre. A vegades comprem descomptes del 18%, del 22%; si analitzes els desplaçaments i altres aspectes, el 25% no ens ix a compte. I això pen-

sen la majoria de llibreters». Davant d'esta situació: «Ser llibreter és una professió molt personal. He de donar servici al client, però no ho puc fer perdent diners. Hem d'existir, continuar lluitant perquè hi haja un aparador de llibres al poble».

Mitjans de comunicació

Esta filosofia d'empresa, per dir-ho d'algun forma, fa que el lector prototípic que acudix a Plumier no siga molt diferent del consumidor habitual de llibres de qualsevol altra llibreria. *Best-sellers* i literatura infantil copen la demanda, amb el suport dels mitjans de comunicació. És innegable que les obres més venudes són les que ixen en els mitjans de comunicació. «Quan vas a una gran superfície, no hi trobes Càtedra, Alianza..., però sí els *best-sellers* al costat de les verdures. Jo considere que he de tenir més coses. Ací tens llibres d'autors locals o de la comarca, una obra que s'ha presentat a la comarca sobre sis industrials del poble que s'ha presentat perquè ho hem sol·licitat nosaltres... De literatura infantil, per descomptat, en tenim de tot. Com a criteri, quan em pregunten, han de ser llibres en què hi haja concordança entre imatge i paraula, que treballen molt bé el disseny. Estan fent literatura, però també art mitjançant la imatge».

Ací, a més, és on destaca la presència de la llengua pròpia dels valencians. «La literatura en valencià està en auge, encara que hi ha una realitat: i és que ací es ven

L'inici de Plumier el situem el 4 d'abril de 1987. La llibreria vol ser "un espai cultural més de la localitat amb vocació de difondre el llibre, no només de vendre».

sobretot en valencià el que recomanen els col·legis, i per una persona que et demana en valencià, te'n demanen deu en castellà». No obstant això, hi ha grans narradors en valencià que tenen el seu públic també a Ibi: Ferran Torrent, Silvestre Vilaplana... Casado creu que el consum de literatura en valencià a Ibi és relativament minoritari pels condicionants de l'augment de població dels anys 60 i 70. «Jo mateix vaig nàixer a Porcuna [Jaén], i vaig venir ací

amb sis anys. I parle en valencià perquè és el meu compromís, però no tota la gent de l'emigració ha fet la mateixa assimilació».

Tots estos condicionants fan que el lector prototípic d'Ibi siga el consumidor de novel·la. «La novel·la històrica és ven molt, estan de moda llibres del tipus *Código da Vinci*», diu Casado. Este perfil queda reflectit en un llibre que «isca en els mitjans de comunicació, que entretinga i que faça passar una bona estona». Encara que de lectors i clients, n'hi ha dos grans tipus: el que està molt definit, amb un bagatge molt ampli i que toca temes molt diversos (assaig, filosofia...), i el representat per aquella persona, l'anomenat *lector mitjà*, que més que formar-se, vol entretenir-se. Entre les personalitats del món de la cultura que han acudit a la Llibreria Plumier

durant els seus vint anys, s'hi pot citar Antonio Ventura, director d'Anaya infantil; Vicente Muñoz Puelles; Lorenzo Silva, o autors locals com Lloris Picó.

V Premio Librero Cultural

L'any 2003 la llibreria va obtenir el V Premio Librero Cultural, concedit per la Confederació Espanyola de Gremis d'Associacions de Llibrers, dotat amb 6.000 euros. El premi es va concedir a Plumier per la seua tasca continuada de dinamització cultural i de difusió del llibre i de la lectura. També es va destacar la permanent relació amb les institucions locals, com ara els col·legis, els ajuntaments o els mitjans de comunicació a favor de la lectura i del llibre. «Jo –diu Luis Casado– sempre he cregut en el moviment associatiu i que la unió fa la força». «Quan ens donaren el premi, no ens ho creiem, i concedir-nos-el va ser molt entranyable. Ens el va donar el director general i també va venir el director general del Llibre, Vicente Navarro de Luján, ací, a la llibreria».

Per a Plumier, el guardó va significar un reconeixement no sols del client, sinó també de les institucions a la seua tasca, encara que, segons Casado: «És un premi no només a la nostra llibreria, sinó a les moltes llibreries xicotetes que estan en el dia a dia difonent el món de la cultura. Estem orgullosos i, per a nosaltres, açò va ser un abans i un després». Ara les coses han canviat: des del 2003 les activitats tenen molta més publicitat. S'envien notes de premsa i les activitats ixen en els *media*. A Ibi s'hi ha passat d'una notícia anual que parlara de llibres, a tenir-ne tots els anys quaranta o cinquanta, distribuïdes entre Internet, televisió, ràdio i periòdics locals.

El nom Plumier va sorgir d'una realitat evocadora: la caixeta de fusta on guardar llapis. A més, sonava bé i era un objecte que s'anava a vendre a la llibreria.

Esta llibreria va prendre el seu nom, Plumier, d'una realitat ben evocadora: la caixeta de fusta que tothom identifica com un dels seus records d'infantesa. Era el lloc on guardar no sols llapis i gomes d'esborrar, sinó també altres objectes de valor. «Ens agradava com sonava, el que representava i que, a més, era un objecte que s'anava a vendre, perquè al principi érem una papeteria amb venda de regals». En l'aspecte personal, a Luis Casado els llibres que més li han agradat o impactat no són, òbviament, els més venuts al seu centre. «Jo faig les lectures per a mi i intente que m'agraden. I després en faig unes altres per a poder aconsellar al lector». Les segones, tothom les pot imaginar; però no les primeres. «M'ha marcat especialment *Los miserables*, que el vaig llegir a edat molt jove; o *El principito*, que m'encanta i considere que és per a totes les edats i té múltiples lectures». Qui s'acoste a Plumier i a conèixer Luis Casado, pot aprofitar per visitar Ibi, i en ella, l'antiga fàbrica de joguets Payà, l'arxiu municipal o el centre històric en general. El coneixement d'estos espais és una proposta complementària de la llibreria.

Agustí Hernández Dolz

